

Erosionsskydd på Ven

Bakgrund

Vens västra klint, Backafallen, har på de mest utsatta ställena dragit sig tillbaka 40 – 50 meter sedan 1700-talets slut. Mellan 1983 och 1987 försvann på en 300 m lång strandsträcka närmare 4.000 m³ ut i havet, och erosionen hotade byggnader vid klintkanten.

Syfte

Projektet syftade till att i full skala bygga erosionsskydd för att förhindra fortsatta släntras till följd av bearbetning av släntfoten och bortforsling av sandmaterialet genom inverkan av vind, havsvågor och is. Om släntrasen upphör, kommer vegetationen att lättare kunna etableras på släntytan och sedan skydda denna mot ytvattenerosion. Resultaten skulle följas upp och utvärderas.

Genomförande

Med bidrag från SBUF och länsarbetsnämnden genomfördes försöken under ledning av en arbetsgrupp där Domänverket, Skanska AB och Geo-Projektering Konsult AB samverkade.

Ursprungligen föreslogs sju olika typer av erosionsskydd. Naturvårdsskäl som anfördes av länsstyrelsen gjorde att man stannade vid färre provsträckor och att det huvudsakligen användes natursten. Anläggningsarbetena utfördes under tiden februari – juni 1987 för tre provsträckor:

Sträcka 1

110 m, kärna av sand täckt med ett 0,6 m tjockt filter av välsorterat stenmaterial 0 – 25 kg, täckt med två lager natursten 100 – 500 kg (se Figur)

Sträcka 2

2a) 40 m, kärna av sprängsten 0 – 500 kg, täckt med två lager natursten 100 – 500 kg
2b) 40 m osorterat material, sprängsten 0 – 500 kg, dock 50 % större än 50 kg

Sträcka 3

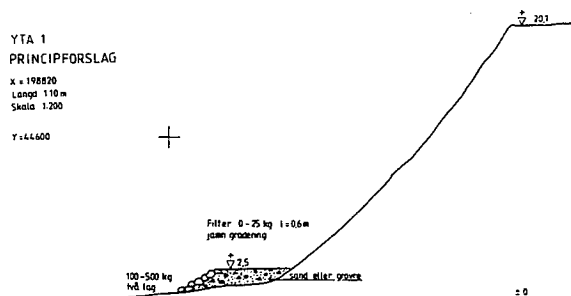
80 m, Tensarmadrasser av hopnajade plastnät 6 x 2 x 0,3 m, fyllda med natursten med diametern 100 – 200 mm.

Resultat

Efter fyra år visade sig Sträcka 1, med **två lager grova block på filtermaterial**, ha motstått vågorna bäst. Det tycks sakna betydelse om filtret endast finns i ett ca 0,6 m tjockt skikt eller om hela banken under ytskiktet utgörs av filtermaterial. Sannolikt är det viktigaste att ytskiktets block har tillräcklig egen massa för att kunna absorbera vågenergin.

De två övriga skyddskonstruktionerna (Sträcka 2 och 3) förefaller att vara alltför svaga för användning i skvalpzonen. De är dessutom dyrare per meter erosionsskydd än den traditionella konstruktionen som använts för Sträcka 1.

Sedan erosionsskydden byggdes har slänterna blivit alltmer bevuxna med gräs och annan naturvegetation. De har samtliga legat stabila.

Figur. Provsträcka 1, sektion

— — —

Ytterligare information lämnas av Lars Lindskog, Skanska Syd AB, tel 040-14 40 00 eller av Göran Jonsson, Geo-Projektering Konsult AB, tel 018-15 22 90.

Rapporten Erosionsskydd på Ven (16 sid + bilagor) kan erhållas kostnadsfritt från SBUF, tel 08-679 79 79.